

ΟΙ ΚΑΛΤΣΕΣ ΤΟΥ Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Κατά τα τελευταία έτη, πρό του πανευρωπαϊκού πολέμου, ο πολιτευτής Πελλεταν ήσανε διάσημος στο Παρίσι και στη Γαλλία. Με τη διαφορά πως τη δόξα του δε θα την ζήλευε βλος ο κόσμος, γιά τον άπλουτάτο λόγον ότι φημιζότανε γιά τήν... άκαθαρότα του.

Κάποτε είχανε αναθέσει στον κύριο αυτόν ένα ύπουργετο. Τήν επαρίον του διορισμού του, παρουσιάστηκε στον πρόεδρο του 'Υπουργικού συμβουλίου, να τον χειραγέτη και ιδιαιτέρως. Τότε μεταξύ των δύο Γάλλων πολιτικών διημιφθη ό εξής πρωτοφανής και άπίστευτος διάλογος :

'Ο Πρόεδρος του 'Υπουργικού Συμβουλίου, πιάνοντας τη μύτη του.— Που φωνίζετε άράματα, άγαπητέ μου ; Μά δεν πλυνόσαστε έπί τέλους, καμιά φορά ; Δεν άλλαζετε ποτέ σας έσώρονα ; ... Στοιχηματίζω πως θα φοράτε ββουάδες δλόκληρες τις ίδιες κάλτσες 'Ο 'Υπουργός.— Ναι, ή άλήθεια εννε...

'Ο Πρόεδρος του 'Υπουργικού Συμβουλίου, άνοίγει ένα συρτάκι άπ' τον κορμό του και βγάζει από μέσα ένα ζευγάρι κάλτσες.—Νά σου χαρίζω αυτό τό ζευγάρι τις κάλτσες... Βάλ' τις, σε παρακαλώ, βιά' τις, γιά νόνομα του Θεού !...

Θέλετε, τώρα και τη συνέχεια του διαλόγου ; Άκούστε την. Τήν άλλη μέρι, ό ύπουργός Πελλεταν πήγε να επισκεφθή τον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως γιά κάποια έπίκαιρα ύπόθεση.

'Ο Πρόεδρος του 'Υπουργικού Συμβουλίου, ξιναγκάνοντας τήν μύτη του.— Άκόμα δεν άλλαξε κάλτσες ;

'Ο 'Υπουργός.— Πώς, φορώ τό τώρα εκείνες που είχατε τήν καιλωσύνη να μου χαρίσατε χτές...

'Ο Πρόεδρος του 'Υπουργικού Συμβουλίου.— Άδύνατο ! Δεν με γελάει έμένα ή μύτη μου...

'Ο 'Υπουργός.— Έχετε άδικο. Ορίστε και ή απόδειξη. (Βγάζει άπ' τήν τσέπη του ένα ζευγάρι παλιές κάλτσες). Νά οι παλιές !...

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ

'Ο φημισμένος Γάλλος σύμφοιτης Τρισταν Μπερνάρ έλεγε ένα βράδυ τόρι τελευταία στον καμριέριό του :

— Σύντηνε με, σε παρακαλώ, αύριο τό πρωί εις έπτά ή όρα. Νά μήν τό ξεράσεις γιά τό Θεό, γιάτι πρόκειται να κάω σ' ένα ραντεβού που εννε έξιτάκτως σοβαρό !

Μιά στιγμή έστάθηκε σκεπτικός κι έπειτα είπε : — Άν ήσας, δεν τ' αναφέρω να σηκωθώ εκείνη τήν όρα. Άφρόσ με να κοιμηθώ ως τό μεσημέρι !

ή καταδικαστική άρχή δεν έδειξε καμιά προθυμία να τότε κυνηγή. 'Υστερα από δύο μήνες ό πατέρας του σκοτωμένου πήγε μια νύχτα άρματομένος στό σπίτι του φονιά κι σκότασε διχ έναν, άλλα τέσσερες. Έπειτα έβγαρε μια άναφορά στον Κυβερνήτη που του τό ιστορούσε όλα και πήγε να παραδοθή στη Δικαιοσύνη.

'Ο Κα'οδός'ας, έμα έδιάρσαε τιν' ά α.ο.ρ., εκούνησε τό κεφάλι άπελπισμένος, γιάτι καταλάβαινε ότι δεν θα μπορούσε να βάλη σε θεογονασία τους σκληροτάκτους Μανιάτες. Και άλλοί-μο.ο ! ήσαν γεραφο Μανιάτικα χέρια να κόψουν τό νήμα της σύ-γενικιάς του ζωής...

'Ο αν ό Καποδίστριας τό τούγγιωσε με τους Μαυρομηχαλαίους και άλλους άρχηγούς, ό διοικητής του Γαλλικού Στρατού της κατοχής, σ' 'Ανάπλι, που έπρότεινε να του δώσει φρουρά γιά να τον παρα-οδηθή, και σ'ήν ανάγκη να τον προστατέψ.

'Ο Κυβερνήτης εδχορίστηκε τό Γάλλο διοικητή κι του είπε : —'Ες Κυβερνήτης της 'Ελλάδος που είμαι, έχουν οι 'Ελληνες χρέος νη με φρου.ούν. Άν κανανήτω να χροιάζωαι ξένη σωμα-τοφυλακή, θα προτιμήσω να παραιτηθώ άμέσως από τό αξίωμά μου.

'Αλλά και ό 'Αγγλος Άντιπρέσβης του έκανε συστάσεις να μη βγαίνη μόνος του περίπατο. (Συνείδησε τότα να πηγαίνη στον 'Αη Γιάννη τό Θεολόγο, έξω από τ' 'Ανάπλι). 'Ο Καποδίστριας είπε : — Όι 'Ελληνες δεν έχουν αυτή τη ροπή στις δολοφονίες. Κ' έ-πειτα θα σβασθούν τ' άσπρα μου μαλλιά. Μά ή ζωή καθενός ανθρώπου εννε στα χέρια του Θεού.

Τέλος, όταν κάποιος Άγωνιστής Ρουμιλιώτης τον έσυμβούλεψε να φυλάγεται από τους Μαυρομηχαλαίους, ό Καποδίστριας άπήν-τησε :

«Είμαι άποφασισμένος να θυσιάσω τη ζωή μου στην 'Ελλάδα και θά τήν θυσιάσω. Άν οι Μαυρομηχαλαίοι θέλουν να με σκο-τώσουν, άς με σκοτώσουν. Τόσο τό χειρότερο γι' αυτούς.»

Δυστυχώς ή τραγηδία του 'Αγίου Σπυριδωνος δεν άρχισε να ξεπασίη, ματώνοντας ; με τό εθνεγικό αίμα του 'Ιωάννη Καποδίσ-τρια τήν πόρτα της έκκλησιάς.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Στην 'Αμερική κατασκευάσθησαν τελευταίως νέου τύπου αερο-πλάνα ταχυδρομικά, τα όποια μεταφέρουν τό ταχυδρομετο έναερως άπ' τή μία πόλη στην άλλη.

— Οι Γάλλοι φαρμάδες βρσκονται σε χαρές μεγάλες. Τό φάρμαμα στους ποταμούς είχε τελευταίως κατανήσει: άηθία, γιάτι... έλειπαν τά ψάρια !

— Έπί τέλους όμως ή 'Αλιευτική Δέσχη ληπήθηκε τους ψαρδες κ' έβριζε στα ποτάμια 14 εκατομύρια μικρά ψάρια, που θα μεγαλώσουν και θα πολλαπλασιασθούν πολύ γρήγορα.

— Έπίσης ή διεύθυνσις των Ποταμών και Λασών έβριψε κι' αυτή στα ποτάμια 750. 000 γόνους σολωμών, που θα πολλαπλασιασθούνε γρή-γορα κι' αυτοί και θ' άφθονούν παντού...

— Οι 'Ιάπωνες διακρίνονται ακόμα και τώρα σε δύο τάξεις. Σ' εκείνους που έγκολοπήθηκαν τον Εθρρωπαϊκό πολιτισμό και σε κείνους που έπιμένουν στα περιήματα άπατροπαράδοτα.

Οι τελευταίοι αυτοί δεν έχουν ιδεαν ακόμα τί θα πη κουμπιά, άγ-κράφα, καρφίτσα. Όλα αυτά τα άντικαθητόν με διάφορα κορδάνια και σχοινάκια. Άντι να κουμπήσουν κάτι, να τό σπηρίξουν, να τό καρφιστάσουν, τό δένουν μ' ένα σχοινάκι: θηλιά ή κόμπη !

Γι' αυτό και ή τέχνη του δεσίματος ένός κόμπη ή μιας θηλιάς θεωρείται σπουδαιότατη στην 'Ιαπωνία. 'Υπάρχουν μάλιστα . 250 τρό-ποι γιά να δεθώ μια θηλιά ! Κι' άκόμη ή τέχνη αυτή διδάσκαται στην 'Ιαπωνία καί... στα σχολεία !.

— Νά τώρα και μια περιήγησι στατιστική γιά τό κάπνισμα. Στην 'Αμερική 14 φουμάρον αγιαρέττα κι' ένας πούρο.

Στη Γαλλία 40 αγιαρέττα κι' ένας πούρο. Στην 'Αγγλία 400 αγιαρέττα κι' ένας πούρο. Στη Γερμανία 500 αγιαρέττα και ένας πούρο.

— Ένας 'Ελβετός μηχανικός κατασκεύασεν ένα περίεργο φρολόγι που ήμπορει να άνομασθή φρολόγι άνεμύμλος ! Γιάτι άπλουτάτα κινείται με φτερά όμοια με τό άνεμύμλο !.

Και ή παραμύθια πνοή άνθρου εννε άρκατή γιά να κινηθώ τό ρο-λόγι, τό όπιοτον, κι' άν παύση να φυσά έντελως μπορεί να λειτουργή-γι πάντε μέρες μόνο του.

— Τά ατκονήματα, λοιπόν, σκατώνουν κάθε χρόνο περισσότερους άπ' όσους μπορεί να σκατόσει ένας πόλεμος !.

Αυτό τουλάχιστον, ισχυρίζονται οι 'Αμερικανοί και ιδού πώς τό άποδεικνύουν.

— Από 1ης 'Ιανουαρίου 1926 μέχρι 1ης 'Ιανουαρίου 1927 έσκοτώθη-καν από ατκονήματα 137. 017 πρόσωπα κι' έτραυματίσθησαν 3.500 000, μόνο στην 'Αμερική φυσικά !.

— Στο αεροπορικό πεδίο του Μοντεάλλο της 'Ιταλίας έδοκιμάσθη-καν αυτές τις μέρες ένα καινούργιο άεξίςτατο 'Ιταλικής φυσικά έφευρέσεως.

'Ο αεροπόρος Φεραρράν που έκανε τό ταξείδι Ρώμη - Τόκιο έ-πήδησεν από τό αεροπλάνο του με τό άλεξίπτωτο αυτό από ύψος 500 μέτρων.

'Η μέση ταχύτης της καταβάσεώς του ήταν 20 χιλόμετρα τήν όρα. 'Όταν ό αεροπόρος έβησε στη γη είπε πως κατά τό ταξείδι του αυτό αλοδάνηκε ότι αλοδάνεται ένας άνθρωπος που πηδά από ύ-φος δύο μέτρων !.

Συλλέκτης

ΤΟ ΕΠΙΚΕΡΔΕΣΤΕΡΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Σε μερικές συνουκίες του Λονδίνου μπορεί κανείς να συναν-τήση τον βασιλέα των συλλεκτών άποστούραρον. Μη νομίσσεε ότι πη-γαίνει κρυφά πηγαίνοντας σούρια στους τούλους ούτε ότι περ-κατέ σκυφτός και προσεχτικός στην άκρη των πεζοδρομίων. Κάθε άλλο. Έχοντας κερφωμένη στήν άκρη του μπιστοτιού του μια βελόνα από γραμμύρανο προχωρεί υπερήφανα στο δρόμο ψαρευόν-τας έπιδέξια εκατοντάδες άποστούραρα πεταμένα.

Μιά μέρα μόνο μπορεί να μαζέψη δυό λίτρες κερφω, τον όποιον άργότερα άνακατεύει με άλλον και τον πουλάει σε καλή τιμή. Κερδίζει άρκατά από τήν έργασία του αυτή κι' όταν θέλει να κερ-πήσει ό ίδιος δεν χορημοκοποιεί τό εθνηματά του, αλλά πηγαίνει στο γωνιακό μίσσι κι' άγοράζει ένα μπακέτο εκλεκτής μάρκας !...